

רחל מחלת על כל העולם

סוף המידוי

ילדות. מרים היפה ילדה תאומות. ולמרות שהחבר שלה היה איש רס"מ — נאלצה להתגורר בתנאי יחידה, בדירה מצ" חניה ומעופשת. הדבר עלה לה על העצבים. יום אחד, כשהדירה היתה מטונפת, התאר" מות בכז, והאוכל היה חסר בקומה השני עית — קיבלה מרים מיקלסון התמוטטות עצבים. היא פתחה את החלון, לקחה תינוקת בי

מרים

כל אחת מזרועותיה — וקפצה. האם ושתי הילדות נהרגו, למטה, על מידרכות פאריס הלחות.

קליפורניה היא נקודת צומת. נפגשים ב מסעדה הדיוגנופית כל מיני אנשים, מהם שהחיים שלהם עולים, ואחרים — שהחיים שלהם דועכים.

שלושה שנפגשו בקליפורניה היו אייבי נתן, ז'ק לוי ומרים מיקלסון, הפי נית. בעוד שאיבי היה בעל-מסעדה מוצלח היה ז'ק, בסך הכל, מלצר.

מרים היתה חשפנית במועדון אדריה. בתחילה, שתה אייבי עם מרים, רקדנית בלט שהפכה סטריפטזאית בקרייזי הורט, בעקבות תאונה, ונתן לה להרוויח אחוים שנים מן השמפניה היקרה באדריה. אחר כך החליט אייבי המאוהב שאפשר לעשות זאת וול יותר — ולקח את מרים מיקלסון לגור אצלו בדירה.

הכל היה עובר בשקט ובאופור — אילמ לא אמרה פעם מרים שיש לה כאב ראש, וחזרה לנחל לבורה, בדירתו של אייבי. ושם מצא אותה בעלה מסעדה, כפווה מאוד מפורשת, ביחד עם ז'ק. אומרים שז'ק המיסכן קיבל מכות רצח אייבי — קריחה.

זה היה, כמובן, סוף עבודתו של המלצר — ותחילת הקאריירה שלו. הוא זכה בפיר סומת מקומית כלשהי, הפך לרוגמן-צילומים, נסע לחו"ל, וחזר רק לפני כמה חודשים, אבל לא כמלצר אלא כנער-ששועים. זה היה גם סוף האהבה של אייבי ומרים. בשביל מרים היתה זו הפרידה מן הארץ: היא חזרה לאירופה, ועקב פירסומה בישור אל — בה אהבו אותה וזקא לא רע — הפכה לרקדנית ידועה, שפירסמה בעיר האורות את המחול הלאומי הפיני לט'קיס, שהפך ריקוד-דיסקוטקים בינלאומי. אחר-כך אפילו זכתה בתפקידון בסרט צרפתי. וכחוצאה מן הסרט — זכתה במאהב. איש הנשוי לאחרת.

עד היום מסתירה העיתונות הצרפתית את זהותו. יודעים רק ששמו מתחיל ב"מ. וש" הוא מקורב מאוד-מאוד לדה-גול. אהבה מכיאה למיטה ומיטה — למיטת

יפה, שאנחנו מוכנים לשלם את כרטיס-הטיסה שלה, את הוצאות-הקיום שלה שם — והכל בתנאי שתעמוד לרשותנו, אם נרצה לשלם אותה בסרט.

כולם הסכימו ולכן כולם גם מאושרים: אסי, שהוא לא צריך להשאיר את אשתו שחורת-השיער בדיוגנוף, זמן כה קצר לאחר החתונה.

אחרונה, על שאולי גם היא תהיה מפורסמת בקרוב.

והחותן, משה רייך, האוהב את הילדים אהבה גדולה, ושפינה לעצמו זמן מטרודן משרד-הביטחון כדי להסיע אותם — כמו ידיו — לשדה-התעופה, בראשית השבוע.

עוד דין בחדשות

אהרונה רייך היפהפיה נשואה, אומ' גם, לשחקן הצעיר (22) אסי רייך, אבל מעולם לא חלמה לשחק בעצמה.

אבל מה לעשות? כשאת מסתובבת עם אנשים נורא מפוסמים כמו חותן שהוא שרביטחון, ובעל המתחיל להצליח — באה לפעמים, האמביציה.

משום כך לא דחתה אהרונה הצעה שקיבלה השבוע — לנסוע לאיטליה, כדי שיראו אותה מקרוב ויחליטו אם היא תשתתף בי סרט על ישראל או לא.

זה קרה כך: חברת-הסרטה איטלקית הדי מינה את השחקנים ז'אק רונן ואסף רייך להשתתף בהפקת חמישה ימים ביוני, ש" תימשך כמה שבועות ברומא.

אסי עמד להיפרד מאשתו הצעירה והנהיג דרת — העובדת כדילית-קרקע באיטליה — כשנציגי החברה האיטלקית, שביקרו בישראל כדי להסדיר את כל העניין, לא יכלו להתיי אפק.

"תראה", אמרו לאסי, "האשה שלך כל-כך

פרי-הילולים

ליונתן כרמון, כוריאוגרף ומנחה ה תוכנית הישראלית שקצרה תשואות בארץ לימפיה, אין מול.

בהתחלה, בפאריס, הכל הלך נהדר. זה היה סמוך לניצחון, ההמון התלהב, החמו נות הגבוהים שרו, ריבקה מיכאלי הנחתה, והכסף זרם לקופה.

אחר-כך, כפי שזה קורה בדברים כאלה, התחיל הכל להתמוטט. ז'יזי נכנסה להריון משמואל קראוס, והחלונות פרשו. ריבקה היתה אף היא בהריון — וחזרה ארצה. כל מיני פאנצ'רים קטנים וגדולים אחרים הפריעו למהלך התוכנית.

אבל לא גבר כיונתן כרמון ייבהל. אם אין ריבקה — אמר לעצמו — אמצא יש ראלית אחרת.

והוא מצא. דוקא ידידה ותיקה שלו, ש" רקדה פעם בלהקה שלו; לא אחרת מי יהודית פרי, נערת-חן לשעבר, שעזבה את ישראל לפני שנה לאחר שהסתכבה בשורה של שערוריות והופעות-עירום מצוי למות.

היא הפכה למנחה של הערב הישראלי, עם שמלה ארוכה, ריסים מלאכותיים, פיאה נוכרית והכל.

אלא שיהודית היא יהודית. ולכן לא הת פלא, בעצם, איש כשהיא התחילה להופיע מטושטשת במיקצת, מתנונדת על הבמה ולא מדברת לעניין.

הדבר הרתיח את כרמון וכשכאה, ערב אחד, מבוסמת מן הרגיל, פיטר אותה על המקום.

אלא שכרמון אינו בעלי-חיד על הערב: יש לו שותף-להכרעה. והשותף הזה לא רצה להיכנס להוצאות הכרוכות בהבאת מנחה מיקצועית מישראל.

מסקנה: על אף חסרונותיה ומחוליה, תוסיף יהודית סרי לשמש מנחה של ה ערב הישראלי — כשזה יעבור לניו-יורק.

האם נכון ש...

★ הרומן בין יהורם גאון לבין הכוכבת פייר אנג'לי נסתיים סופית — וברעש — עוד לפני שפייר טסה השבוע מן הארץ?

★ שהשחקנית דליה להב הכינה לעצמה, לקראת טיסתה ללונדון, בעוד 10 ימים, מקום-מגורים וחברה מתאימה לימות החורף האנגליים הקשים?

★ שנערת-הזווהר נירה ירון-ויינ-ברג חזרה ארצה בחברת בעלה הרופא כשהיא קצת בהריון?

★ שגם יעל דין בהריון?

★ שבוסית סחה הסכים, תחת הש" פעתם של שני בקבוקי-טיקלה, שאחד מחבריו יעשה לו גילוח-ראש מבריק?

במיסגרת ביקור-דוגמניות צרפתי מאורגן. או התפעלו כולם מבריויט, היתודית-הצר" פתיה, ולא רק בגלל השיער מהול-השיבה הנהדר שלה, ששימש לה סמל מיסחרי, אלא גם בגלל העובדה הפשוטה שדודה הוא ראש הממשלה לשעבר, פייר מנדס-פראנס.

יתכן מאוד-מאוד שתהיה לנו עוד צרפתיה- שלקבע כאן, לאחר נאריה הדוגמנית, ש" באה, פתחה מסעדת קוסקוס — ואחר-כך ברחה ערב המלחמה. קוראים לה בריז'יט, היא בת 22, ו- ביקרה בישראל, לראשונה, לפני שנה —

דליה וראובן

הצדקה; וייתכן גם שג'ולי כריסטי תעי שיה באותה הזדמנות שמות בלבבות הגבי ריים בישראל.

אבל כוכבת אחת כבר נמצאת פה ועושה מהומות-רחוב: קוראים לה דליה לביא, והיא באה עם מעיל-פרוזה ומה שחשוב יו תר — עם תינוק בן חמישה חודשים בשם ראובן.

ראובן, המתנהג כמו שחקן ותיק ומצלם לכל המצלמות, הוא האטרקציה הראשית של כל מסעות דליה. הוא מלווה תמיד מטי פלת, ומשגע את הפילים.

האוויר בשביציון טוב יותר מן האוויר הלוונדני, בדצמבר-ינואר, אומרת דליה, ולכן אני משאירה את ראובן, החורף, כאן עם אמא.

בינתיים הספיקה דליה לטוס ליום אחד ל ניבנה, לחתימה על חוזה חדש; לשוב ארצה; לטוס שוב — ליום אחד נוסף — למדינת שמלות, ללונדון, שם יוסרט סירטה החדש; ושוב — לבוא ארצה.

יש להניח שתישאר פה זמן מועט. כי בעלה האוהב, ג'ון סולייבאן, כבר מפציץ אותה במיברקים; ובלונדון צריכים אותה; ובכלל.

רומן בהמשכים

זה מצא מאוד-מאוד חן בעיני הזאבים ה תל-אביביים. אבל בעיניה מצא חן רק אחד: ארנן מילדיץ' (24), שהוא בחור יפה, חתיך, ובעל מכונית ציטרוואן די.אס. מפור ארת.

הם הלכו כמה זמן שבריויט רק היתה בארץ; ולאחר שחזרה לפאריס, להמשיך בקאריירה שלה כדוגמנית-צמרת, נהג אמ' נוו — שירש מיפעלי-דשנים מאביו המנוח — לקפוץ לצרפת, כדי לצאת קצת עם ה נערה עם השיער הלבן.

לפני כעשרה ימים ביקרה בריויט שוב בישראל — והרומאן התלקח מחדש. היא נאלצה לטוס בחזרה לפאריס, ומי שראה אותם ביחד, בשדה-התעופה, טוען שזה הו כיר לו את רומיאו ויוליה.

אז אמנון תפש עצבים, וביום א' טילפן לפאריס. השיחה התקיימה בערך כך: אמנון: "די. נימאס לי. עזבי את כל עבר דוטיך וטוסי ביום א' הבא לתל-אביב. אני שולח כרטיס."

בריויט: "יקירי, אני נורא מצטערת — אבל איני יכולה ביום א'."

אמנון: "מדוע?"

בריויט: "למה שמכר רכשתי כרטיס ליום ה' — שלושה ימים לפני זה."

בריויט וארנן